

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Sžf/49/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200372                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.06.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Morava             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:8012200372.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Jany Baricovej, v právnej veci žalobcu Petra Horváta, Kukorelliho 396/12, Hanušovce nad Topľou, IČO: 33 264 040, DIČ:1022393350, právne zastúpeného JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, M.R. Štefánika 171, Vranov nad Topľou, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. februára 2012, č. 1040507/1/1053/2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23. januára 2013, č. k. 4S/14/2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/14/2012-27 zo dňa 23. januára 2013 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania vyššie označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým tento potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Vranov nad Topľou č. 744/230/44318/2011/Vár zo dňa 2.11.2011, (dodatočný platobný výmer na dani z pridanej hodnoty), vydaného podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona číslo 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.), ktorým správca dane po daňovej kontrole vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2008 v sume 1 902,01 € z dôvodu, že platiteľ dane z pridanej hodnoty uviedol v daňovom priznaní k dani 113 240,- Sk, pričom pri kontrole bola zistená daň 170 540,- Sk a rozdiel dane tak činí 57 300,- Sk (1 902,01 €).

Krajský súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že žalobca opomenul základnú skutočnosť vo vzťahu k povinnosti kontrolovaného daňového subjektu upravenú v § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., t.j. nepreukázal, aké dôkazy navrhoval pri daňovej kontrole vykonať a ktoré správca nerealizoval a zároveň nepredložil správcovi dane ani žalovanému žiadne dôkazy preukazujúce reálny obsah faktúr.

Uviedol, že správca dane vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na základe skutkových zistení, ktoré boli uvádzané W. Y., ako dodávateľom žalobcu a z tohto dokazovania jednoznačne vyplynulo, že W. Y. uvádzaní subdodávateľa nezrealizovali dodanie tovaru a služieb pre dodávateľa.

Mal za nesporné, že v predmetnej veci ide iba o deklarovanie dodania tovaru a služieb bez reálneho obsahu a žalobca ako kontrolovaný daňový subjekt neunesol dôkazné bremeno, a to za situácie, keď si uplatnil nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

Zdôraznil, že povinnosťou žalobcu bolo predložiť okrem zmluvy o dielo, ktorú uzavrel s W. Y., a faktúr správcovi dane aj iné dôkazy, ktorými by preukázal reálny obsah faktúr, ktorými deklaroval dodanie tovaru a služieb, čo nepreukázal. Žalobca sa tak vystavil situácii, že predložené faktúry budú mať iba deklaratórny charakter.

Uzavrel, že vzhľadom na to, že daň z pridanej hodnoty je ľahko zneužiteľná, každý daňový subjekt pri podnikaní musí byť dostatočne predvídavý a obozretný, aby reálny obsah faktúr mohol preukázať aj inými dôkazmi pred daňovými orgánmi, čo žalobca nesporne nepreukázal.

Z týchto dôvodov Krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V odvolaní sa nestotožnil s rozhodnutím súdu 1. stupňa, ktorý podľa názoru žalobcu nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia a rozhodnutie súdu tak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že potvrdený platobný výmer správcu dane považuje za nesprávny a v rozpore so zákonom, najmä s § 2 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. Zároveň nesúhlasil s tvrdeniami, ktoré sa týkajú W. Y., s ktorou mal v roku 2008 uzatvorenú zmluvu, predmetom ktorej boli stavebné výkopové a zemné práce. Žalobca namietal, že na vykonanie konkrétnych prác W. Y. uzatvorila ďalšiu zmluvu so spoločnosťou Zbereko s.r.o. so sídlom v Košiciach, úlohou ktorej bolo zabezpečiť pracovníkov na konkrétny výkon prác. Z dôvodu, že sa jednalo o rôznych pracovníkov na dohodu o brigádnickej práci, bola im vyplácaná mzda denne. Uviedol, že práce boli vykonané. Tieto žalobcom uvádzané skutočnosti W. Y. potvrdila aj vo svojom prehlásení, ktoré žalobca predložil správcovi dane. Ďalej žalobca namietal, že akékoľvek trestné stíhanie W. Y. s ním nesúvisí. Zdôraznil, že žalobca bol v právnom vzťahu s W. Y. a nie so spoločnosťou Zbereko, s.r.o., prípadne ďalšími spoločnosťami. Podľa názoru žalobcu, žalovaný hodnotil vykonané dôkazy v rozpore s § 2 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. jednostranne v jeho neprospech. Správca dane nespochybnil vykonanie prác.

Vzhľadom na uvedené žiadal žalobca odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu zruší a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 2.5.2013, pričom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia k žalobe zo dňa 26.7.2012 vzhľadom k tomu, že odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ku ktorým sa už žalovaný vyjadril. Zároveň poukázal na odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní č. 1040507/1/105313/2012 zo dňa 28.02.2012 a na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý sa so závermi daňových orgánov vo veci stotožnil. Zdôraznil, že k deklarovanému zdaniteľnému obchodu reálne nedošlo, preto správca dane oprávnene neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane z faktúr, ktoré vyhotovil platiteľ, a konštatoval tým porušenie § 49 ods. 2 písm. a/ zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov navrhoval, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/14/2012-27 zo dňa 23.1.2013 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach

podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu vo veci samej nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Najvyšší súd po oboznámení sa súdnym a administratívnym spisom zistil, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na daň z pridanej hodnoty podľa zákona o DPH za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2008 v sume 1 902,01 €, o výsledku ktorej bol vyhotovený protokol Daňovým úradom Vranov nad Topľou č. 744/320/41415/2011/Laka zo dňa 28.9.2011. Na základe zistených výsledkov správca dane, Daňový úrad Vranov nad Topľou, vyrubil žalobcovi dodatočným platobným výmerom č. 744/230/44318/2011/Vár z 02.11.2011 rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2008 v sume 1 902,01 €, keď konštatoval, že deklarované služby a dodanie tovaru (výroba zámkovej dlažby, stavebné a výkopové práce) neboli uskutočnené a dodané daňovým subjektom uvedeným na dodávateľských faktúrach.

Odpočítanie dane bolo uplatnené na základe faktúr prijatých od dodávateľa W. Y., XXX XX E. XXX. V kontrolovanom zdaňovacom období III. štvrtrok 2008, správca dane neuznal právo na odpočítanie dane z faktúr číslo 006/2008, základ dane 99 000,- Sk, DPH 18 810,- Sk, spolu 117 810,- Sk za výkopové práce - Prešov, č. 007/2008, základ dane 107 580,- Sk, DPH 20 440,- Sk, spolu 128 020,- Sk za stavebné práce - Strážske, č. 008/2008, základ dane 95 000,- Sk, DPH 18 050,- Sk, spolu 113 050,- Sk za výrobu zámkovej dlažby, spolu za III. štvrtrok 2008, základ dane 301 580,- Sk, DPH 57 300,- Sk, spolu 358 880,- Sk od dodávateľa W. Y.. Správca dane vykonal u daňového subjektu W. Y. daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobia III. a IV. štvrtrok 2008, pri ktorej sa daňový subjekt vyjadril, že jednotlivé práce iba prefakturoval svojim odberateľom, osobne ich neprevzal, preto nevedel uviesť konkrétnu osobu, ktorá stavebné práce prevzala, ani čo bolo predmetom prác a kde sa vykonali. Na ústnom pojednávaní dňa 21.2.2011 sa W. vyjadrila, práce boli vykonané sprostredkovane spoločnosťou ZBEREKO, spol. s r.o., so sídlom Krivá 23, Košice. Správca dane oponoval, že na základe dožiadaní u miestne príslušného správcu dane spoločnosti ZBEREKO, spol. s r.o., Daňového úradu Košice IV. zistil, že uvedená spoločnosť pre daňový subjekt W. Y. nevykonala žiadne práce, ani nevyhotovila žiadne

faktúry. Na žiadosť žalobcu správca dane opätovne predvolal W. Y. na ústne pojednávanie dňa 16.5.2011, kde za účasti žalobcu táto uviedla, že predmetné faktúry vyhotovila pre žalobcu. Práce boli vykonané sprostredkované, dodávateľským spôsobom, pretože nemá zamestnancov. Jednalo sa nielen o stavebné práce, ale aj výrobu dlažby a iné práce. Práce boli zaplatené v hotovosti. Podľa vyjadrenia žalobcu, práce zadával W. Y. Práce boli vykonané, avšak nevedel uviesť, či boli vykonané jej zamestnancami alebo dodávateľským spôsobom. Následne boli práce vyfakturované a riadne zaplatené, čo je potvrdené notárom. V zmysle záverov z ústneho pojednávania konaného dňa 20.4.2011, žalobca mal predložiť dôkazy k predmetným faktúram, ktorými deklaruje vykonanie stavebných prác. Dňa 15.6.2011 žalobca predložil správcovi dane zmluvu o dielo zo dňa 31.1.2008 uzatvorenú medzi ním a W. Y., predmetom ktorej sú stavebné, zemné a výkopové práce. Žalobca uviedol, že ďalšie doklady nezabezpečoval, pretože mal uzavretú zmluvu o dielo, preto sa nestaral o to, kto konkrétne predmetné práce vykonal. Skutočnosť, že W. Y. mala na vykonanie vyššie uvedených prác subdodávateľov, sa dozvedel až od správcu dane na ústnom pojednávaní. V súlade s ustanovením § 32 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. požiadal správca dane o súčinnosť OR PZ Vranov nad Topľou, odbor kriminálnej polície, v súvislosti s vykonávanou daňovou kontrolou u žalobcu z dôvodu podozrenia, že k zdaniteľnému obchodu na základe faktúr vyhotovených daňovým subjektom W. Y. nedošlo. OR PZ Vranov nad Topľou správcovi dane oznámil, že bolo vedené trestné konanie vo veci obvinenej W. Y. stíhanej za zločin skrátenia dane a poistného za obdobie III. - IV. štvrťrok 2008 za neoprávnené uplatnenie odpočítania dane, pretože k uskutočneniu zdaniteľného obchodu od spoločnosti ZBEREKO, spol. s r.o., Spoločnosť Košická Stavebná s.r.o. a spoločnosti Sapex, s.r.o. nedošlo. Jednalo sa o fiktívne faktúry, ktoré neboli týmito spoločnosťami vystavené. V tejto súvislosti bol vypočítaný konateľ spoločnosti ZBEREKO spol. s r.o. a Košická stavebná, s.r.o., Y. W., ktorý vo svojej výpovedi poprel spoluprácu s W. Y.. Podobne i konateľ spoločnosti Sapex, s.r.o., V. G. uviedol, že meno W. Y. mu nič nehovorí, s W. Y. nikdy nespolupracoval a to ani v roku 2008. K daným skutočnostiam žalobca uviedol, že faktúry vyhotovila W. Y. za práce, ktoré uskutočnila a jeho firma nemá žiaden zmluvný vzťah s jej dodávateľmi. Správca dane skonštatoval, že ani jeden z uvedených daňových subjektov nepredložil správcovi dane žiadne dôkazy, ktoré by spochybnil zistenia správcu dane a podporili ich tvrdenia. Pri odpočítaní dane žalobca podľa správcu dane porušil § 49 ods. 1 a 2 v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, pretože nebol preukázaný nákup tovaru a služieb a odpočítanie dane vo výške 57 300,- Sk (1 902,01 €) neuznal.

Podľa § 19 ods. 1 zákona číslo 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len zákon o DPH), daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy, je dňom dodania deň odovzdania stavby.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ, s výnimkou podľa odsekov 3 a 6. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511 /1992 Zb., platného v čase výkonu daňovej kontroly, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, v hlásení a vyúčtovaní, alebo, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku Krajského súdu a preto sa v súlade s § 219 ods. 2 OSP obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a na zdôraznenie uvádza, že je nevyhnutné pre účely § 49 ods. 1 a nadväzne § 51 ods. 1 zákona o DPH, kumulatívne splnenie všetkých zákonom definovaných podmienok v ich vzájomnej súvislosti, t.j. preukázania vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaneného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúra) s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia daňového dokladu, hoci by obsahoval všetky formálno - právne náležitosti.

Z obsahu pripojených spisov Najvyšší súd považuje za preukázané, že k reálnemu plneniu v tomto prípade nedošlo, o čom svedčí najmä fakt, že deklarovaný dodávateľ W. Y. nepreukázal dodanie tovarov a služieb, pričom tvrdil, že fakturované zdaniteľné obchody žalobcovi dodával prostredníctvom iných dodávateľov, ktorí však spoluprácu s W. Y. popreli. Aj z ďalších zistení správcu dane, najmä zo správy policajného orgánu vyplýva, že dodanie tovarov a služieb vrátane vyhotovenia faktúr dodávateľmi sa nepreukázalo, keďže išlo o fiktívne doklady.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že skutkový stav bol nesprávne právne posúdený, Najvyšší súd sa s touto námietkou zhodne s názorom súdu 1. stupňa nestotožňuje. V danom prípade, pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr, nepostačuje iba predloženie zmluvy o dielo, pretože uskutočnenie zdaniteľného plnenia je potrebné preukázať nielen po formálnej, ale aj po obsahovej stránke. K tejto námietke dáva žalobcovi Najvyšší súd do pozornosti, že v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona o správe daní § 29 ods. 8, je dôkazné bremeno na strane daňového subjektu. V daňovom konaní je povinnosťou daňového subjektu preukázať všetky tvrdené skutočnosti, pričom správca dane tieto dôkazy posudzuje. Správca dane, ktorý získal oprávnené pochybnosti o tom, či bola predmetná služba dodaná, nie je povinný dokazovať jej nedodanie, ale daňový subjekt musí viesť preukázať uskutočnenie zdaniteľného plnenia osobou uvedenou v predkladaných faktúrach. Ak daňovník neunesie v tomto zmysle dôkazné bremeno, nemôže byť úspešný pri uplatnení nároku na odpočet DPH.

Žalobca ako podnikateľský subjekt, má byť dostatočne oboznámený so svojimi povinnosťami daňovníka vo vzťahu k správcovi dane, ktoré vyplývajú z daňových zákonov. Dá sa preto oprávnené očakávať od daňovníka vedomosť o tom, že má v zmysle daňových predpisov preukázať pri predpokladanej daňovej kontrole, že k zdaniteľnému plneniu skutočne došlo a preukázať, kto uvedenú službu skutočne poskytol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne, žalobcom všeobecne namietané porušenia ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 511 /1992 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie, považoval námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, keď Krajský súd sa s námietkami vznesenými v žalobe náležite vysporiadal a stotožnil sa s dôvodmi napadnutého rozsudku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny, podľa § 250 j ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246 c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v konaní úspech nemal a žalovaný zo zákona nemá na náhradu trov konania právo.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.